

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant în contradictoriu cu pârâta având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici.

Se constată că dezbaterile cauzei a avut loc în data de, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când a fost amânată pronunțarea pentru data de

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept, Tribunalul reține:

I. Cererea principală:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului la data de reclamantul a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- obligarea pârâtei ca începând cu luna aprilie 2021 și până la 05.10.2023, să procedeze la calcularea, acordarea și punerea în plată a salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată în cadrul AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ, precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate ANAF (cum ar fi DGRFP Galați, AJFP Buzău, Craiova și orice alte instituții din subordine în care se vor identifica maxime aflate în plată mai mari decât a subsemnatului) PENTRU ACEEAȘI FUNCȚIE, GRAD, TREAPTA, GRADAȚIE cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive;

- obligarea pârâtei să procedeze la recalcularea și achitarea diferentelor de drepturi salariale de care am fost lipsit lunar, începând cu luna aprilie 2021 și până la 05.10.2023, drepturi salariale care solicităm a fi calculate la nivelul maxim al salariilor (veniturilor totale brute) aflate în plată la nivelul direcțiilor regionale ale finanțelor din țară, salarii defalcate pe funcții, clase, grade, trepte profesionale și gradatii profesionale, diferite de sume ce solicităm să fie actualizate, majorate indexate cu dobânda legală și indicele de inflație, calculate începând cu data când mi se cuveneau aceste sume și până la momentul achitării efective a acestor sume;

- pentru perioada ulterioară lunii aprilie 2021, până la 05.10.2023, salariul de bază să se stabilească pornind de la cuantumul convenit potrivit paragrafului anterior, ținând cont de

dispozițiile legale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și de modificările intervenite în raportul de serviciu;

- obligarea pârâtei să procedeze la emiterea unei decizii de salarizare suplimentară în sensul petitelor de mai sus începând cu luna aprilie 2021 și până la 05.10.2023;
- obligarea pârâtei să stabilească și să acorde sporul pentru condiții vătămătoare sau periculoase ce se cuvine subsemnatului, sau a oricăror alte sporuri la care subsemnatul sunt îndreptățiți, ținând cont de salariul de bază stabilit potrivit hotărârii ce se va pronunța;
- începând cu luna aprilie 2021, până la zi și în continuare pe viitor să dispuneți obligarea pârâtei să procedeze la calcularea, acordarea și punerea în plată distinct de drepturile salariale identificate mai sus a sporul de confidențialitate în cuantum de 15% din salariul de bază, distinct de salariul de bază;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a diferenței dintre drepturile salariale stabilite în baza hotărârii judecătorești ce se va pronunța în cauză și drepturile salariale efectiv acordate, actualizate cu indicii de inflație;
- să obligați pârâta la plata către reclamant a dobânzii legale penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei diferențe de drepturi salariale până la data plății efective;
- cu cheltuieli de judecată constând în onorariu avocațial, precum și orice alte cheltuieli care se vor genera pe parcursul procesului;

În motivare a arătat în esență că are în prezent funcția publică de inspector, clasa I, grad profesional superior, gradația 3 în cadrul AJFP Bihor.

Urmare a intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizația de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. De altfel, chiar înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin art. 1 alin. (5A1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea sa de aprobare, Legea nr. 71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim.

Așadar, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu luna august 2016, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, salariul de bază sau indemnizația de încadrare urma să fie același, respectiv aceeași, stabilită la nivel maxim, nefiind permis ca, spre exemplu, doi funcționari publici de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite, astfel cum este în cazul reclamantei, în sensul că sunt funcționari publici încadrați pe aceeași funcție grad treapta și gradație în cadrul autorității în care funcționăm, adică în cadrul DGRFP CLUJ, Galați AJFP Buzău care au un venit mult mai mare raportat la identitatea atribuțiilor, toți colegii încadrați pe diferite funcții, grade, gradații, trepte profesionale au venituri net superioare reclamantei cu toate că atribuțiile sunt aceleași, lăsând astfel loc la o evidentă discriminare.

Raportat la cadrul legal și interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 23/2016, iar ulterior de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016, rezultă că este îndreptățită să beneficieze de nivelul maxim de salarizare existent în plată la nivelul celorlalte DGRFP-uri din țară, nivel rezultat inclusiv din recunoașterea unor drepturi pe cale judiciară, încă de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015.

În conformitate cu prevederile legale mai sus citate, în aceasta etapă pârâtei îi revine obligația legală să identifice nivelul maxim de salarizare aflat în plată în cadrul tuturor DGRFP-urilor din țară, pentru aceeași funcție/grad/treaptă și gradație, în aceleași condiții de activitate, inclusiv cel rezultat din punerea în aplicare a unor drepturi recunoscute prin hotărâri judecătorești în speța cu solicitare prioritara și directă la DGRFP Galați, AJFP Buzău.

Așadar, potrivit art. 39 alin 4 din Legea nr 153/2017, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate, deoarece cunoaștem în mod cert ca exista instituții la nivel de județ din țara în subordinea aceluiași ordonator de credite(ANAF ACESTA FIIND ORDONATORUL PRINCIPAL CENTRAL) care au salarii mult mai mari, solicită admiterea petitelor referitoare la salarii maxime.

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, cu sediul în Oradea, str.Dimitrie Cantemir nr.2B, cod poștal 410519, prin reprezentantul sau legal, pentru Direcția Generală Regională a Finanțelor Cluj Napoca, și în nume propriu a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității și pe fond a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare a arătat în esență că în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată: "Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora."

Prin urmare, hotărârile judecătorești la care face referire reclamantul, nu produc, conform legii, niciun efect în ceea ce privește oricare alt angajat care nu a avut calitatea de reclamant în dosarele în care s-au pronunțat respectivele hotărâri judecătorești, în ceea ce privește afirmația conform căreia: "Salariul de bază al angajaților din cadrul ANAF trebuie să fie egal cu salariul de bază al angajaților din cadrul instituțiilor aflate în subordinea ANAF", prevăzut de art. III alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2017 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 56/2017 privind completarea art. II din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal bugetare, precizăm următoarele:

Potrivit art. III alin. (1) din actul normativ mai sus menționat: "începând cu data de 1 noiembrie 2017, salariile de bază ale personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se stabilesc prin asimilare, la nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală." Așadar, începând cu data de 01.11.2017, salariile personalului din cadrul unităților subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală au fost stabilite, prin asimilare, la nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul Agenției, și nu la nivelul salariilor de bază stabilite în cadrul aparatului central al Agenției luând în considerare și salariile de bază câștigate prin hotărâri judecătorești.

De asemenea, conform art. III alin. (2) din Legea nr. 207/2017: "Asimilarea funcțiilor și salariilor prevăzută la alin. (1), precum și stabilirea noului nivel al drepturilor salariale se realizează prin ordin al ministrului finanțelor publice." Aceste dispoziții s-au concretizat în Ordinul nr. 3146/2017 al ministrului finanțelor publice, potrivit căruia s-a realizat asimilarea funcțiilor publice și contractuale, respectiv a salariilor de bază aferente acestora din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice cu funcțiile și salariile de bază din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ținându-se cont de fiecare funcție, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în muncă sau în specialitate în parte. În aceste condiții, apreciem că legiuitorul nu a prevăzut egalizarea tuturor salariilor, așa cum susține reclamantul, ci aplicarea principiului egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

Reclamantul este angajatul A.J.F.P. Bihor, din cadrul D.G.R.F.P. Cluj-Napoca, începând cu data de, ocupând în prezent funcția publică de execuție de inspector clasa I, grad profesional superior, gradația 3 la Serviciul sinteza și asistenta elaborării și execuției bugetelor locale.

Legea-cadru nr. 153/2017 s-a aplicat ETAPIZAT, așa cum s-a menționat la art. 38 alin (1) din lege, începând cu data de 01.07.2017, când cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care faceau parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, au fost menținute în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31.12.2017, în măsura în care personalul ocupa aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, conform art. 38 alin (2) din Lege, continuând apoi cu majorările salariale acordate începând cu 01.01.2018, în temeiul art. 38 alin (3) lit. a) din Lege, cu majorările salariale acordate începând cu data de 01.01.2019, în temeiul art. 34 alin (1)-(3) din OUG 114/2018 și ale art. 38 alin (6) din L-cadru 153/2017, cu majorările salariale acordate începând cu 01.01.2020, în temeiul art. 45 din legea nr. 5/2020, cu majorările salariale acordate începând cu data de 01.08.2022, în temeiul O.U.G. nr. 115/2022 și continuând cu data de 01.01.2023, când cuantumul brut al salariilor de bază a ajuns la nivelul maxim prevăzut în Anexa nr. VIII , Capitolul I, pct. A/ I, lit. c) și d) (aplicabile funcționarilor publici din ANAF și unităților sale subordonate) .

Potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile ele încadrare sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

Interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) privind aplicarea etapizată a legii, mai sus prezentate, impun concluzia că majorarea salariului de bază cu 15% (pentru complexitatea muncii de altfel), prevăzută de dispozițiile Notei 3 din anexa nr. VIII Cap. 1, lit. A, pct. 1 la Legea-cadru nr. 153/2017, nu poate fi acordată de la momentul intrării în vigoare a legii, 1 iulie 2017 până la sfârșitul anului 2017 sau pentru anul 2018, pentru că astfel s-ar încălca prevederile art. 38 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind menținerea în plată a drepturilor salariale în anul 2017, la nivelul celor din luna iunie 2017, precum și prevederile art. 38 alin. (3) din același act normativ, care determină majorarea în anul 2018 a drepturilor salariale avute în luna decembrie 2017 cu un procent de 25%.

Această majorare a devenit aplicabilă începând cu data de 01 ianuarie 2019, data cu care salariile de bază ale personalului din cadrul DGRFP-urilor au fost majorate cu 1/4 din diferența dintre salariile de bază, prevăzute în anexa VIII din Legea - cadru 153/2017 pentru anul 2022 majorate cu sporul pentru complexitatea muncii de 15% și cele din luna decembrie 2018.

În considerarea celor de mai sus, salariul de care beneficiază întregul personal al DGRFP Cluj-Napoca, respectiv a funcționarului public care deține calitatea de reclamant, în dosarul pendinte, a fost stabilit cu respectarea tuturor reglementărilor în vigoare referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În vederea egalizării salariilor prevăzute pentru aceeași funcție, grad profesional și gradație, conform Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, mai trebuiau parcurse două etape:

- 01.01.2021 - majorarea cu 1/2 din diferența dintre salariul de bază, prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2020, și
- 01.01.2022 -- majorarea cu diferența dintre salariul de bază, prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2021.

Nu există temei legal pentru extinderea efectelor acestor soluții pronunțate de instanța de judecată asupra unor persoane care nu au fost parte în respectiva cauză. Totodată faptul că mai există unele diferențe salariale între personalul încadrat pe aceeași funcție, grad profesional și gradație, se datorează realității că prin O.U.G. nr. 226/ 30.12.2020 privind unele măsuri fiscal bugetare și pentru completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, s-a prevăzut la art. 1:

”(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și 4A1 lit. c) oin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Potrivit art. 2 din O.U.G nr. 62/2024 „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*” Tribunalul Bihor apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării.

Chestiunea de drept dedusă judecării în cauza de față este de a ști dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale, egalizarea salariului brut la nivelul maxim în plată presupune, pe lângă egalizarea salariului de bază și egalizarea sporurilor sau acordarea unor sporuri la nivelul obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiasi ordonator principal de credite, chiar dacă astfel ar fi depășită limita stabilită de dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea 153/2017?

De asemenea, se mai pune problema dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale poate fi acordat reclamantului un spor într-un anumit cuantum, chiar dacă respectivul spor nu (mai) este prevăzut de lege (sau nu în acel cuantum), având în vedere că un astfel de spor în cuantumul solicitat de reclamant a fost obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiasi ordonator principal de credite?

De această dezlegare depinde soluționarea cauzei, având în vedere că reclamantul, funcționar public în cadrul ANAF-AJFP Bihor arată că alți colegi având aceeași funcție/grad/vechime/treaptă beneficiază de salariu de bază și sporuri mai mari, astfel încât salariul brut este mai mare, salariu ce include sporuri obținute în baza unor hotărâri judecătorești, pe când reclamantul nu beneficiază de unele sporuri /beneficiază într-un procent mai mic, iar pârâta susține că având în vedere modificările succesive ale Legii 153/2017 nu există un cadru legal pentru ca reclamantul să beneficieze de cuantumul sporurilor recunoscut altor angajați prin hotărâri judecătorești.

Înalta Curte nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept, iar aceasta nu face obiectul unei sesizări în acest sens, până la data pronunțării prezentei, astfel că instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG 62/2024 în vederea sesizării Înaltei Curți pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 instanța va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte a acestei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

În temeiul art. 519 C.proc.civ. și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale, egalizarea salariului brut la nivelul maxim în plată presupune, pe lângă egalizarea salariului de bază și egalizarea sporurilor sau acordarea unor sporuri la nivelul obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceleiași ordonator principal de credite, chiar dacă astfel ar fi depășită limita stabilită de dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea 153/2017?

Dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale poate fi acordat reclamantului un spor într-un anumit cuantum, chiar dacă respectivul spor nu (mai) este prevăzut de lege (sau nu în acel cuantum), având în vedere că un astfel de spor în cuantumul solicitat de reclamant a fost obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceleiași ordonator principal de credite?

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 09.10.2024.

PREȘEDINTE

GREFIER

.....

.....

.....